

Sygn. akt II AKa 97/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Nadzieja Surowiec
Sędziowie	SSA Halina Czaban (spr.) SSA Jerzy Szczurewski
Protokolant	Agnieszka Rezanow-Stöcker

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku – Janusza Kordulskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2015 r.

sprawy **D. C. (1), D. C. (2)**

oskarżonych z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 193 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 288 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 23 marca 2015 r. sygn. akt II K 18/15

I. Zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie z punktu 7 tiret 2 w zakresie orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego K. B..

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. W. obrońcy oskarżonego D. C. (1) i adw. J. K. (2) obrońcy oskarżonego D. C. (2) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym po 738 /siedemset trzydzieści osiem/ złotych w tym po 138 /sto trzydzieści osiem/ złotych tytułem podatku VAT

III. Zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

D. C. (1) i D. C. (2) zostali oskarżeni o to, że

I. w dniu 17 września 2014 roku ok. godz. 17:00 w G. działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną osobą, używając przemocy w postaci uderzenia rękoma w głowę, przewrócenia na ziemię i kopania po całym ciele A. S. zabrali w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 145 zł w postaci pieniędzy w kwocie 100 zł, telefonu komórkowego marki (...) z ładowarką, paska od spodni z klamrą i klucza do szopy, czym działali na szkodę A. S., przy czym D. C. (1) i D. C.

(2) dopuścili się zarzucanego im czynu w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne - tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Nadto D. C. (1) i D. C. (2), a także M. M. zostali oskarżeni o to, że:

II. w okresie od 18 września 2014 roku do dnia 22 września 2014 roku w G. na ul. (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu oraz z inną osobą wdzierali się do domu T. W. po uprzednim wybiciu w dniu 18 września 2014 roku szyby w oknie i wyłamaniu płyty wiórowej w oknie, czym działali na szkodę wyżej wymienionego - tj. o czyn z art. 193 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

III. w miejscu i czasie jak w punkcie II działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną osobą, dokonali zniszczenia mienia w ten sposób, że uszkodzili framugę drzwi wejściowych, siekierą rozbili drzwi do piwnicy, wyłamali kratę chłodzącą w lodówce, dokonali dewastacji mebli, maszyny do szycia, odcięli kabel od pompy głębinowej, zdewastowali projektor filmowy, zniszczyli naczynia i garnki urywając od nich plastikowe uchwyty oraz wyłamali osłonę wydechu kosiarki spalinowej, czym spowodowali straty w kwocie 3600 zł na szkodę T. W., przy czym D. C. (1) i D. C. (2) dopuścili się zarzucanego im czynu w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne - tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k. w stosunku do M. M., zaś w stosunku do D. C. (1) i D. C. (2) o czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Wyrokiem z 23 marca 2015 r. w sprawie III K 110/14 Sąd Okręgowy w Olsztynie:

1. oskarżonych D. C. (1) i D. C. (2) uznał za winnych dokonania zarzucanego im czynu w pkt I, tj. dokonania występku z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazał ich, a na podstawie art. 280 § 1 k.k. wymierzył D. C. (1) i D. C. (2) kary po 3 (trzy) lat i 8

(osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

2. oskarżonych D. C. (1), D. C. (2) i M. M. uznał za winnych dokonania zarzucanego im czynu w pkt II, tj. dokonania występku z art. 193 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na tej podstawie skazał ich, a na podstawie art. 193 k.k. wymierzył im kary po 4 (cztery) miesiące pozbawienia wolności;

3. oskarżonych D. C. (1), D. C. (2) i M. M. uznał za winnych dokonania zarzucanego im czynu w pkt III, tj. w przypadku M. M. dokonania występku z art. 288 § 1 k.k., a w przypadku D. C. (1) i D. C. (2) dokonania występku z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazał ich, a na podstawie art. 288 § 1 k.k. wymierzył oskarżonym kary po 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzył oskarżonym kary łączne:

- D. C. (1) i D. C. (2) po 3 (trzy) lata i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

- M. M. 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej M. M. kary łącznej pozbawienia wolności na okres 3 (trzy) lat próby i w tym okresie oddał ją pod dozór kuratora;

6. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu D. C. (2) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 22 września 2014 r. do dnia 23 marca 2015 r.;

7. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł:

- wobec oskarżonych M. M., D. C. (1) i D. C. (2) solidarnie obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego T. W. poprzez zapłacenie mu kwoty 3600 złotych,

- wobec oskarżonych D. C. (1) i D. C. (2) solidarnie obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych: A. S. poprzez zapłacenie mu kwoty 145 złotych, K. B. poprzez zapłacenie mu kwoty 100 złotych;

8. (...) orzekł o kosztach procesu.

Wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonych D. C. (1) i D. C. (2) zaskarżył prokurator.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 46 § 1 k.k. poprzez orzeczenie wobec oskarżonych D. C. (1) i D. C. (2) solidarnie obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego K. B. poprzez zapłatę mu kwoty 100 zł w sytuacji nie skazania wyżej wymienionych za czyn popełniony na szkodę K. B..

Ponosząc powyższy zarzut w myśl art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt 7 poprzez uchylenie rozstrzygnięcia w części orzeczenia na podstawie art. 46 § 1 k.k. wobec D. C. (1) i D. C. (2) solidarnie obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego K. B. poprzez zapłatę mu kwoty 100 zł, a w pozostałym zakresie pozostawienie wyroku bez zmiany.

Wyrok w części dotyczącej oskarżonej M. M. uprawomocnił się.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił stan faktyczny w sprawie i dokonał prawidłowej jego oceny. Na aprobatę zasługują rozstrzygnięcia w trybie art. 387 k.p.k. kary, co do których Sąd procedował co do zasady zgodnie z przepisami postępowania karnego.

Nie ulega natomiast wątpliwości, iż orzeczenie wobec D. C. (1) i D. C. (2) w punkcie 7 tiret 2 wyroku na podstawie art. 46 § 1 k.k. solidarnego obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego K. B. poprzez zapłacenie mu kwoty 100 złotych nie mogło mieć miejsca. Wprawdzie 20 marca 2015 roku pokrzywdzony K. B. taki wniosek złożył, oskarżeni zgodzili się na naprawienie szkody, a prokurator nie sprzeciwił się temu wnioskowi to w tym wypadku doszło jednak do obrazę art. 46 § 1 k.k. D. C. (1) i D. C. (2) nie zostali skazani za czyn popełniony na szkodę K. B..

W tej sytuacji zarzut apelującego, że doszło do obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 46 § 1 k.k. jest zasadny. Tylko bowiem w wypadku skazania za przestępstwo popełnione na szkodę K. B. można było orzec o obowiązku naprawienia szkody na jego rzecz.

Z tej przyczyny należało zmienić wyrok w zaskarżonej części.

O kosztach sądowych orzeczono w oparciu o art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. kierując się zasadą słuszności.

(...)/mz.